

Arrest

nr. 322 702 van 28 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 4 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. IZOARD *loco* advocaat G. GASPART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 13 april 2022 België binnen met zijn paspoort en verzoekt op 22 april 2022 om internationale bescherming. Op 20 september 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 3 oktober 2024 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te hebben. U bent afkomstig van Medellín in het Colombiaanse departement Antioquia, waar u het grootste deel van uw leven hebt gewoond.

U was al sinds lange tijd actief in sociaal werk, maar vanaf 2016 werd u erkend als “sociaal leider” binnen twee organisaties. Bij Amigos por el Corregimiento El Oro organiseerde u activiteiten met kinderen, de kerk en de gemeenschap en bij Junta de Acción Comunal (JAC) Tulipanes gaf u vormingen aan de bevolkingsgroepen. U was actief als sociaal leider tot 15 april 2022.

Op 14 maart 2022 werd u benaderd door twee onbekende personen op een motorfiets op weg naar de fitness in Medellín. U werd door hen geslagen en bedreigd voordat ze u lieten gaan. Op 18 maart 2022 diende u een klacht in bij de Fiscalía, die u een politiepatrouille bij u thuis aanbood. Vervolgens nam u contact op met een kennis in België en op 20 maart 2022 besloot u te vertrekken uit Colombia. Op advies van de Fiscalía dook u onder bij u thuis, maar ging nog geregeld naar buiten om ontslag te nemen en de formaliteiten voor uw job en uw sociaal werk te kunnen regelen.

U verliet Colombia op 12 april 2022 en reisde via Panama naar Spanje en België, waar u aankwam op 13 april 2022. Vervolgens deed u een verzoek om internationale bescherming in België op 22 april 2022. Ter staving van uw relaas legt u voor: uw paspoort en identiteitskaart (stukken 1 en 2); uw nationaal en internationaal rijbewijs (stukken 3a-3b); uw Colombiaanse arbeidskaart (stuk 4); drie certificaten van sociaal werk (stukken 5a-5c); foto's in verband met uw sociaal werk (stukken 6a-6g); en een klacht ingediend bij de Fiscalía (stuk 7). U stuurde ook opmerkingen bij de nota's van het persoonlijk onderhoud na.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u niet het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit uw persoonlijk onderhoud op het CGVS komt concreet naar voren dat u vreest dat uw leven in gevaar zou zijn in Colombia vanwege een bedreiging door twee onbekende personen op 14 maart 2022, die mogelijks verband hield met uw sociaal werk. U kon dit niet aannemelijk maken, omwille van de onderstaande redenen.

1. Het is weinig geloofwaardig dat u bedreigd en geslagen zou zijn geweest op 14 maart 2022, om de volgende redenen.

1.1. Uw verklaringen omtrent deze bedreigers bij de DVZ en het CGVS zijn tegenstrijdig met de door u afgelegde verklaringen bij de Fiscalía (stuk 7 en vertaling). U verklaarde voor de DVZ dat u werd bedreigd door de “paramilitairen en guerrilleros” (Vragenlijst CGVS, dd. 19 mei 2022, afdeling, 3.4,5) en bevestigde wanneer u dit gevraagd werd voor het CGVS dat het waarschijnlijk om een bepaalde gewapende groepering ging (NPO, p.14), terwijl u bij de Fiscalía stelde dat u niet wist door wie u werkelijk werd bedreigd (stuk 7 en vertaling).

1.2. Daarnaast kunnen er ook vragen worden gesteld over het gedrag dat de z gezegde bedreigers zouden hebben gesteld. Zo is het immers onlogisch dat zij u zouden hebben opgedragen te vertrekken en dat u daarmee “gewaarschuwd” zou zijn, zonder daarbij enige duidelijke reden(en) voor de bedreiging en het fysieke geweld te geven (NPO, p.13-14). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van het incident, aangezien dergelijke waarschuwingen doorgaans vergezeld gaan met een aanleiding zodat u zou weten welke activiteit of gedraging u in de toekomst zou moeten stopzetten van deze groep.

1.3. In dit verband moet ook worden vastgesteld dat het bijzonder opmerkelijk is dat, ondanks uw jarenlange betrokkenheid in sociaal werk, evenals uw rol als sociaal leider binnen de onderstaande organisaties sinds 2016, u pas in 2022 een bedreiging zou hebben ontvangen (NPO, p.14, 17).

1.4. Uw gedrag is onverenigbaar met een gegronde vrees. U beweert dat u na het incident ondergedoken leefde, maar u verliet uw huis toch meermaals om uw ontslag in te dienen en enkele formaliteiten van uw job en uw sociaal werk te regelen (NPO, p.13). Specifiek gevraagd naar het aantal keren dat u uw schuilplaats verliet voor uw vertrek uit Colombia, verklaarde u dat u in de daaropvolgende 20 dagen ongeveer nog 10

keer uw huis verliet (NPO, p.14). Dergelijke zaken zouden evenwel niet mogen opwegen tegen uw veiligheid; als u zodanig bezorgd bent dat u besluit het land te verlaten is het vreemd dat u nog in persoon ontslag zou willen nemen.

2. Verder ontbreekt elk bewijs dat deze vermeende bedreiging enig verband zou houden met uw sociaal werk in Colombia.

2.1. Op basis van bovenstaande argumenten wordt de bedreiging ongeloofwaardig geacht (zie supra). Als de bedreiging niet geloofwaardig is, is het ook niet geloofwaardig dat u bedreigd zou zijn geweest vanwege uw sociaal leiderschap in Colombia.

2.2. In uw verklaringen bij de DVZ en op het CGVS verklaarde u dat de enige mogelijke reden voor dit soort bedreigingen uw sociale werkzaamheden in Colombia zouden kunnen zijn (Vragenlijst CGVS, dd. 19 mei 2022, afdeling 3.5; NPO, p.14). Echter blijkt duidelijk dat de z gezegde bedreigers op géén enkel moment een verband zouden hebben gelegd tussen de vermeende bedreiging en uw sociaal werk (NPO, p.13, 14). Indien deze bedreigers daadwerkelijk aanstoot namen aan uw activiteiten, zou het aannemelijk zijn geweest dat ze dit tijdens de interactie kenbaar zouden hebben gemaakt. Aangezien dit niet het geval is, is uw verklaring hieromtrent niet meer dan een blote bewering die u niet concreet kunt staven met bewijzen.

2.3. Ook zijn uw verklaringen in uw klacht bij de Fiscalia (stuk 7 en vertaling) en uw verklaringen bij de Belgische asielinstanties wederom tegenstrijdig. Als zodanig verklaarde u bij de Fiscalia dat u sociale en politieke activiteiten organiseerde, zonder ooit problemen te hebben ondervonden, en dat u niet wist waar deze bedreigingen vandaan kwamen, terwijl u in België beweerde dat u enkel kon bedreigd worden omwille van uw sociaal werk (Vragenlijst CGVS, dd. 19 mei 2022, afdeling 3.5; NPO, p.14).

3. U kon niet aannemelijk maken dat u als sociaal leider kunt worden beschouwd en als gevolg daarvan werd geïseerd.

3.1. Het CGVS betwist niet dat u actief was bij de twee organisaties: Amigos por el Corregimiento El Oro en JAC Tulipanes, maar zet vraagtekens bij het door u geschetste profiel als sociaal leider, en bij de zwaarwichtigheid van uw activiteiten.

3.2. U gaf tegenstrijdige verklaringen omtrent uw z gezegd sociaal leiderschap binnen deze bovenstaande organisaties. In uw verklaringen verklaarde u aanvankelijk de (meest zichtbare) leider te zijn van Amigos por el Corregimiento El Oro, erkend te zijn als sociaal leider binnen de JAC Tulipanes, en benadrukte u ook herhaaldelijk uw grote zichtbaarheid binnen beide organisaties sinds 2016 (NPO, p.6-12). Later verklaarde u echter tijdens het persoonlijk onderhoud dat u uw positie binnen Amigos por el Corregimiento El Oro nooit wilde formaliseren omwille van de hoge zichtbaarheid en risico's die hiermee gepaard zouden gaan (NPO, p.17). Ook wat betreft de JAC Tulipanes verklaarde u dat u probeerde om niet erg betrokken te raken bij de organisatie (NPO, p.16). Beide verklaringen staan bijzonder haaks op het door u geschetste profiel als leider van deze organisaties, wat de geloofwaardigheid van deze verklaringen ondermijnt.

3.3. Uw verklaringen met betrekking tot uw feitelijke kennis over beide organisaties waren ook weinig overtuigend en lieten een gebrek aan kennis blijken, met onvoldoende details om aan te tonen dat u deze werkelijk grondig kende om sociaal leider te zijn. Betreffende de JAC Tulipanes verklaarde u dat u geen kennis had van het organogram van de organisatie en bijgevolg enkel contact onderhield met de voorzitter genaamd S(...) M(...). Gevraagd waarom u enkel contact had met de voorzitter, stelde u dat jullie kennissen waren en dat u niet te betrokken wilde raken (NPO, p.16). Verder zei u ook dat "u niet goed wist wat er allemaal bewogen is" binnen de organisatie (NPO, p.17). Wat betreft Amigos por el Corregimiento El Oro zei u dat ongeveer twintig tot honderd mensen bij projecten betrokken konden zijn, maar noemde geen enkele naam (NPO, p.18). Indien u daadwerkelijk sociaal leider binnen deze organisaties zou zijn geweest, is het weinig aannemelijk dat u zo weinig feitelijke kennis zou hebben over het lidmaatschap van deze groepen.

3.4. U was betrokken bij weinig aanstootgevende activiteiten. U hield zich bij Amigos por el Corregimiento El Oro bezig met het organiseren van activiteiten voor kinderen, de kerk en de gemeenschap (NPO, p.7). Concreet gevraagd naar welke activiteiten u binnen deze organisatie organiseerde, verklaarde u dat u een jaarlijkse viering voor de patroonheilige van de parochie organiseerde op 14 september en een kerstactiviteit voor kinderen op 24 december (NPO, p.8, 12, 17). Ook deed u bij deze organisatie aan fondsenwerving voor de bovenstaande activiteiten alsook aan praktische activiteiten zoals de renovatie van het dak van de kerk. Het opzetten van een bibliotheek was een andere activiteit die u aanhaalde (NPO, p.7-8). Dit zijn geen activiteiten die iemand als sociaal leider kwalificeren, maar maken deel uit van het dagelijkse gemeenschapsleven.

3.5. Uw betrokkenheid bij meer gevoelige activiteiten werden niet aangetoond. Bij de JAC Tulipanes verklaarde u een 12 tot 15-tal vormingen rond mensenrechten, samenleven en preventie te hebben georganiseerd (NPO, p.7-8,17). U bleef echter vaag over wat deze vormingen precies inhielden en hoe ze werden gegeven. U gaf enkele voorbeelden, zoals het bespreken van het vredesproces, het voorzien van kookworkshops aan huismoeders en het bespreken van drugsgebruik (NPO, p.8, 15-16). U hebt echter geen enkel feitelijk bewijs geleverd dat u daadwerkelijk rond deze specifieke onderwerpen hebt gesproken of gewerkt. Gevraagd op welke bevolkingsgroepen u zich het meest richtte, verklaarde u vooral de aandacht te vestigen op de LGBTQ gemeenschap, vrouwen, alleenstaande moeders en de zwarte gemeenschap in Colombia (NPO, p.8), wederom zonder enige tastbare bewijzen voor deze verklaring te leveren. Gevraagd hoe u dergelijke groepen bereikte, verwees u namelijk terug naar de activiteiten die u voor de parochie organiseerde, welke echter geen bijzonder sociaal geëngageerd of politiek karakter hadden.

3.6. Uw politieke banden werden niet aangetoond. Tijdens uw verklaringen gaf u ook aan contact te hebben met en steun te geven aan bepaalde politici en politieke partijen (NPO, p.6). U noemde politici zoals Germán Blanco, Johnny Marin (burgemeester van Toledo), Morel Alonso Mazo Gutiérrez (burgemeester van Sabanalarga) en María Paulina Aguinaga (gemeenteraadslid uit Medellín). U bleef echter erg vaag over de manier waarop u de politici steunde en verklaarde enkel “hun boodschap te delen met de gemeenschap” (NPO, p.6, 12, 15) en “steun [te] verlenen” (NPO, p.16). Bovendien legde u geen enkel bewijs neer dat uw verband met deze politici kan staven. Wat betreft de burgemeester van Sabanalarga verklaarde u dat u over “zijn projecten” sprak met de gemeenschappen (NPO, p.11). Hierbij legde u een foto neer (stuk 6g) waarin u zogezegd een toespraak hield tijdens zijn campagne, maar uit deze foto kan louter afgeleid worden dat u ooit eens op een ‘politiek’ evenement aanwezig was. Ook kan niet vastgesteld worden wat u toen hebt gezegd, noch wat uw rol was. Ten slotte kunnen foto’s ook gemakkelijk gemanipuleerd en in scène gezet worden. Uit uw verklaringen kan ook niet worden afgeleid dat u bedreigingen zou hebben ontvangen vanwege dit verband met politici.

3.7. De drie certificaten die u indiende kunnen de voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Betreffende het eerste certificaat omtrent uw werk bij Amigos por el Corregimiento El Oro (stuk 5b) verklaarde u dat u dit certificaat kreeg op 20 maart 2022, maar dat het werd opgesteld met een andere datum door “administratieve redenen”. Verder zei u dat u het wilde verkrijgen omdat u al de beslissing had genomen om te vertrekken naar België (NPO, p.11). Het is echter uiterst vreemd dat de datum op het certificaat de dag was waarop u bedreigd werd, namelijk 14 maart 2022, wat de geloofwaardigheid van bovenstaande verklaringen sterk in twijfel trekt. Daarnaast werd dit certificaat opgesteld door de burgemeester van Sabanalarga, Morel Alonso Mazo Gutiérrez, die u politiek gesteund zou hebben. Bijgevolg zou het certificaat als een gunst kunnen zijn opgesteld. Wat betreft het tweede certificaat omtrent uw werk bij Amigos por el Corregimiento El Oro (stuk 5c) en het derde certificaat omtrent uw werk bij JAC Tulipanes (stuk 5a) werden beide certificaten naar u opgestuurd na uw vertrek uit Colombia. Gelet op deze vaststelling, kan het CGVS zich dan ook niet van de indruk ontdoen dat het in wezen gaat over gesolliciteerde stukken, bedoeld om uw asielrelaas op te smukken. Ook werd het certificaat van JAC Tulipanes opgesteld door de voorzitter, S(...) M(...). U kende deze persoon en steunde haar activiteiten, waardoor het certificaat mogelijk als een gunst werd opgesteld.

3.8. Na deze zogezegde bedreiging stelde u ook gedrag dat in wezen niet verenigbaar lijkt te zijn met het gedrag dat men van een sociaal leider kan verwachten in dergelijke situaties. Zo kan het verbazen dat u, die beweerde zich reeds lange tijd in te zetten voor de gemeenschap en concreet reeds sinds 2016 zichzelf sociaal leider noemde (NPO, p.6), op een zeer korte tijdspanne uw gemeenschap en uw leven zou achterlaten (NPO, p.14). Dergelijk gedrag is geenszins in overeenstemming te brengen met het door u geschetste profiel als sociaal leider. Indien u werkelijk dermate veel zou hebben betekend voor uw gemeenschap en werkelijk in die mate het sociaal leiderschap zou hebben opgevat, is het op zijn minst opmerkingswaardig dat u binnen zes dagen na de zogezegde bedreiging (die zoals supra al werd opgemerkt geen duidelijk verband hield met uw voorgehouden activiteiten) de beslissing zou genomen hebben om uw land te verlaten en na minder dan één maand vertrokken zou zijn (NPO, p.13-14), zonder ook maar enige waarschuwing omtrent de bedreiging te uiten naar uw familie of gemeenschap. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u immers dat u uw familie vertelde dat u vertrok voor studies en uw gemeenschap dat u op reis ging (NPO, p.14). Ook kunnen er vragen gesteld worden bij de kracht van uw overtuigingen als u na slechts één onduidelijke bedreiging al uw werk en regio achter u laat.

3.9. Op de website, die wordt vermeld op het door u ingediende certificaat van JAC Tulipanes (stuk 5a), staat er ook een lijst met de naam “Werkgroep - J.A.C. Tulipanes 2016 - 2020”. Uw naam wordt echter niet vermeld als lid van deze werkgroep, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen en dat u leider was van de organisatie tijdens deze periode verder ondermijnt (<https://jactulipanes.webnode.com.co/>).

5. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet

aannemelijk maken dat hij alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput.

5.1. Op 18 maart 2022 diende u een klacht in bij de Fiscalia in verband met de bedreiging van 14 maart 2022. De politie bood u een politiepatrouille aan bij uw thuis (op zich slechts een bewering die niet blijkt uit het stuk dat u voorlegt, welke enkel verwijst naar het overhandigen van een aanvraagformulier voor politiebescherming), maar u verklaarde dat “de criminelen hierdoor zouden weten dat u een klacht had ingediend en dat ze dit niet zouden tolereren” (NPO, p.13). Dat uw zogezegde bedreigers erachter zouden kunnen komen dat u een klacht hebt ingediend en dat daarenboven de Colombiaanse autoriteiten u geen bescherming kunnen bieden, is een kale bewering die u op geen enkele concrete manier kunt staven. Dat u deze klacht doet, maar dan niet de uitkomst hiervan afwacht en op 20 maart 2022 al de beslissing nam om naar België te vertrekken, is ook een indicatie dat u niet werkelijk hebt geprobeerd om bescherming in eigen land te verkrijgen (stuk 7 en vertaling).

5.2. Bovendien merkt het CGVS op dat dit stuk niet van die aard is dat ze de door u ingeroepen vervolgingsfeiten aannemelijk maken, aangezien eenieder elke willekeurige verklaring kan afleggen. De klacht spreekt zich niet uit over de waarachtigheid van de vermeende feiten. Om enige bewijskracht aan een document te ontleen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is.

6. U legde geen documenten neer die bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen.

6.1. De (overige) documenten die u voorlegt hebben enkel een ondersteunende werking en kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen.

6.2. Uw paspoort en uw identiteitskaart tonen onder meer uw nationaliteit en identiteit aan, dewelke op zich door het CGVS niet worden betwist in dit dossier en geen impact hebben op de bovenstaande argumenten (stukken 1 en 2).

6.3. Uw nationaal en internationaal rijbewijs en uw Colombiaanse arbeidskaart staan los van de door u ingeroepen vrees en hebben géén bewijswaarde (stukken 3a-b, 4).

6.4. U legde verschillende foto's neer waarop uw sociale activiteiten te zien zouden zijn. Het CGVS betwist niet dat u actief was bij Amigos por el Corregimiento El Oro en JAC Tulipanes en deelnam aan verschillende activiteiten, maar deze foto's kunnen echter geenszins aantonen dat u sociaal leider in Colombia was (stukken 6a-6f).

7. Het CGVS merkt ook op dat uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die u overmaakte op 17 juli 2024 evenmin in staat zijn om de bovenstaande beoordeling van uw verzoek om te buigen, omdat het immers gaat om een reeks verduidelijkingen, spelfouten en herhalingen die verder geen inhoudelijke invloed hebben op deze beslissing.

Wat betreft de mogelijkheid tot subsidiaire bescherming, dient als volgt te worden geoordeeld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van

de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen. Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het **platteland** en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld daar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Om al deze redenen kan u niet als vluchteling worden erkend noch kan u de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend op basis van art. 48/4, §2 a) en b) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Daarnaast is verzoeker van oordeel dat de adjunct-commissaris een beoordelingsfout heeft gemaakt en blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker tevens de materiële motiveringsplicht geschonden acht.

Verzoeker parafraseert de motieven van de bestreden beslissing en gaat op theoretische wijze in op enkele van de door hem geschonden geachte bepalingen en beginselen. Vervolgens laat hij het volgende gelden ter weerlegging van de motieven op grond waarvan hem de vluchtelingenstatus werd geweigerd:

“Verzoekende partij kan niet akkoord gaan met de motivering en de strekking van de bestreden beslissing.

Zij volhardt in haar verklaringen.

Verwerende partij betwist trouwens niet dat verzoeker actief was binnen de JAC en een NGO.

Zij betwist enkel het profiel van sociale leider van verzoeker.

De argumenten van verzoekende partij zijn niet overtuigend.

Wat de onvoldoende kennis van verzoeker betreft moet er worden onderlijnd dat verzoekers activiteiten niet gericht waren binnen de organisatie zelf, maar wel naar de gemeenschap toe. Hij hield zich niet bezig met institutioneel beleid, maar wel met concrete projecten die naar de gemeenschap gericht waren.

Verzoeker had geen bijzondere zichtbaarheid binnen de organisaties en had ook geen leidinggevende rol. Dit omdat hij geen interesse had in het beheer van de organisaties zelf en omdat hij hierdoor inderdaad een verhoogd risico kon lopen, wat hij wou vermijden. Echter was hij binnen de gemeenschap wel een zichtbaar figuur.

Dit juist omdat de activiteiten waaraan hij deelnam tot het dagelijks leven van de gemeenschap behoren. Dit is juist wat van hem een sociale leider maakt.

Verwerende partij geeft echter geen definitie, zelfs bij benadering, van wat een sociale leider is. De COI van EUAA over Colombia (door de beslissing geciteerd) stelt hierover het volgende:

(...)

Hieruit blijkt dat er niet zoiets is als een definitie van het profiel van sociale leider en dat er verschillende aanpakken bestaan binnen de Colombiaanse maatschappij. Echter blijkt ook dat wat centraal is is dat het gaat over personen die zich inzetten voor de gemeenschap. Het blijkt ook dat de personen die zich inzetten voor de lokale gemeenschap in het context van de JAC het meest blootgesteld worden.

In dit optiek kan de verwerende partij niet gevolgd worden wanneer zij stelt dat de activiteiten van verzoekende partij niet kunnen overtuigen van haar sociaal leiderschap. Deze stelling is het gevolg van een beoordelingsfout. Die beoordelingsfout zelf is het gevolg van het feit dat verwerende partij onvoldoende rekening houdt met de beschikbare informatie over het land van herkomst, specifiek over de figuur van de sociale leider in Colombia. Een sociale leider is iemand die zich inzet voor de gemeenschap, ofwel op vlak van rechten ofwel door gemeenschap werk te doen, zoals deelnemen of organiseren van ontwikkelingswerk. Leden van de JAC worden vaak gezien als sociale leiders en vormen een groot percentage van de ergst getroffen profielen.

Verzoekers deelname aan de JAC wordt niet betwist.

Verwerende partij maakt kennelijk een beoordelingsfout wanneer zij stelt dat verzoekers activiteiten niet behoren tot de activiteiten van sociale leiders of niet gevoelig zouden zijn.

In dit context zijn de bedreigingen dat verzoeker kreeg zeker geloofwaardig rekening houdende met de beschikbare informatie over het risico voor sociale leiders. Verwerende partij kan ook niet worden gevolgd wanneer zij stelt dat verzoeker verklaarde dat hij sinds 2016 nooit problemen kende omwille van zijn sociale activiteiten. Wat hij verklaarde is dat hij tot de bedreigingen van april 2022 nooit problemen had gekend.

Om al deze redenen moet verzoekers relaas als geloofwaardig worden geacht.

Uit de UNHCR Guidelines blijkt in eerste plaats dat de nationale overheidsbescherming heel gebrekkig is (zie pp. 34 e. v.).

Het blijkt ook uit de informatie dat de bescherming voor sociale leiders gebrekkig is en niet doeltreffend.

Om deze reden kan er niet worden besloten dat verzoeker zou kunnen rekenen op een daadwerkelijke bescherming in de zin van artikel 48/5 van de wet van 15.12.1980 in geval van terugkeer.

Om al deze moet worden besloten dat er geen beschermingsmogelijkheid voorhanden is voor verzoeker.

Het statuut van vluchteling moet worden erkend."

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.2.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) verzoeker niet aannemelijk kan maken dat hij vreest dat zijn leven in gevaar zou zijn in Colombia vanwege een bedreiging door twee onbekende personen op 14 maart 2022, die mogelijk verband houdt met zijn sociaal werk, nu (i) het weinig geloofwaardig is dat hij bedreigd en geslagen zou zijn geweest op 14 maart 2022, (ii) elk bewijs ontbreekt dat deze vermeende bedreiging enig verband zou houden met zijn sociaal werk in Colombia, (iii) hij niet aannemelijk kan maken dat hij als sociaal leider kan worden beschouwd en als gevolg daarvan geïsoleerd werd, (iv) internationale bescherming pas kan ingeroepen worden bij gebrek aan nationale bescherming en hij niet aannemelijk maakt dat hij alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput, (v) hij geen documenten neerlegt die bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen en (vi) de opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die hij overmaakte evenmin in staat zijn om de bovenstaande beoordeling om te buigen en omdat (B) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en verzoeker geen informatie bijbracht waaruit het tegendeel blijkt. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.2.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart niet terug te kunnen keren naar zijn land van herkomst, Colombia, omwille van problemen die hij had omtrent zijn profiel als sociaal leider. Verzoeker zou sinds lange tijd actief geweest zijn in het sociaal werk, maar sinds 2016 erkend zijn als sociaal leider binnen de organisaties *Amigos por el Corregimiento El Oro* en *Junta de Acción Comunal* (hierna: JAC) *Tulipanes*. Op 14 maart 2022 zou verzoeker benaderd zijn door twee onbekende personen op een motorfiets, die hem zouden hebben geslagen en bedreigd. Op 18 maart 2022 zou verzoeker een klacht hebben ingediend bij de Fiscalía, die verzoeker een politiepatrouille aangeboden zou hebben bij hem thuis. Op 20 maart 2022 zou verzoeker besloten hebben te vertrekken uit Colombia en op advies van de Fiscalía ondergedoken zijn, hoewel hij nog geregeld naar buiten zou gegaan zijn om ontslag te nemen en de formaliteiten voor zijn job en sociaal werk te kunnen regelen. Verzoeker verliet Colombia op 12 april 2022.

De Raad is na lezing van het administratief dossier in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat verzoeker geen vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk weet te maken.

Te dezen motiveert de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“1. Het is weinig geloofwaardig dat u bedreigd en geslagen zou zijn geweest op 14 maart 2022, om de volgende redenen.

1.1. Uw verklaringen omtrent deze bedreigers bij de DVZ en het CGVS zijn tegenstrijdig met de door u afgelegde verklaringen bij de Fiscalía (stuk 7 en vertaling). U verklaarde voor de DVZ dat u werd bedreigd door de “paramilitairen en guerrilleros” (Vragenlijst CGVS, dd. 19 mei 2022, afdeling, 3.4.5) en bevestigde wanneer u dit gevraagd werd voor het CGVS dat het waarschijnlijk om een bepaalde gewapende groepering ging (NPO, p.14), terwijl u bij de Fiscalía stelde dat u niet wist door wie u werkelijk werd bedreigd (stuk 7 en vertaling).

1.2. Daarnaast kunnen er ook vragen worden gesteld over het gedrag dat de zeggende bedreigers zouden hebben gesteld. Zo is het immers onlogisch dat zij u zouden hebben opgedragen te vertrekken en dat u daarmee “gewaarschuwd” zou zijn, zonder daarbij enige duidelijke reden(en) voor de bedreiging en het

fysieke geweld te geven (NPO, p.13-14). Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van het incident, aangezien dergelijke waarschuwingen doorgaans vergezeld gaan met een aanleiding zodat u zou weten welke activiteit of gedraging u in de toekomst zou moeten stopzetten van deze groep.

1.3. In dit verband moet ook worden vastgesteld dat het bijzonder opmerkelijk is dat, ondanks uw jarenlange betrokkenheid in sociaal werk, evenals uw rol als sociaal leider binnen de onderstaande organisaties sinds 2016, u pas in 2022 een bedreiging zou hebben ontvangen (NPO, p.14, 17).

1.4. Uw gedrag is onverenigbaar met een gegronde vrees. U beweert dat u na het incident ondergedoken leefde, maar u verliet uw huis toch meermaals om uw ontslag in te dienen en enkele formaliteiten van uw job en uw sociaal werk te regelen (NPO, p.13). Specifiek gevraagd naar het aantal keren dat u uw schuilplaats verliet voor uw vertrek uit Colombia, verklaarde u dat u in de daaropvolgende 20 dagen ongeveer nog 10 keer uw huis verliet (NPO, p.14). Dergelijke zaken zouden evenwel niet mogen opwegen tegen uw veiligheid; als u zodanig bezorgd bent dat u besluit het land te verlaten is het vreemd dat u nog in persoon ontslag zou willen nemen.

2. Verder ontbreekt elk bewijs dat deze vermeende bedreiging enig verband zou houden met uw sociaal werk in Colombia.

2.1. Op basis van bovenstaande argumenten wordt de bedreiging ongeloofwaardig geacht (zie supra). Als de bedreiging niet geloofwaardig is, is het ook niet geloofwaardig dat u bedreigd zou zijn geweest vanwege uw sociaal leiderschap in Colombia.

2.2. In uw verklaringen bij de DVZ en op het CGVS verklaarde u dat de enige mogelijke reden voor dit soort bedreigingen uw sociale werkzaamheden in Colombia zouden kunnen zijn (Vragenlijst CGVS, dd. 19 mei 2022, afdeling 3.5; NPO, p.14). Echter blijkt duidelijk dat de zagezegde bedreigers op géén enkel moment een verband zouden hebben gelegd tussen de vermeende bedreiging en uw sociaal werk (NPO, p.13, 14). Indien deze bedreigers daadwerkelijk aanstoot namen aan uw activiteiten, zou het aannemelijk zijn geweest dat ze dit tijdens de interactie kenbaar zouden hebben gemaakt. Aangezien dit niet het geval is, is uw verklaring hieromtrent niet meer dan een blote bewering die u niet concreet kunt staven met bewijzen.

2.3. Ook zijn uw verklaringen in uw klacht bij de Fiscalia (stuk 7 en vertaling) en uw verklaringen bij de Belgische asielinstanties wederom tegenstrijdig. Als zodanig verklaarde u bij de Fiscalia dat u sociale en politieke activiteiten organiseerde, zonder ooit problemen te hebben ondervonden, en dat u niet wist waar deze bedreigingen vandaan kwamen, terwijl u in België beweerde dat u enkel kon bedreigd worden omwille van uw sociaal werk (Vragenlijst CGVS, dd. 19 mei 2022, afdeling 3.5; NPO, p.14).

3. U kon niet aannemelijk maken dat u als sociaal leider kunt worden beschouwd en als gevolg daarvan werd gevisieerd.

3.1. Het CGVS betwist niet dat u actief was bij de twee organisaties: Amigos por el Corregimiento El Oro en JAC Tulipanes, maar zet vraagtekens bij het door u geschetste profiel als sociaal leider, en bij de zwaarwichtigheid van uw activiteiten.

3.2. U gaf tegenstrijdige verklaringen omtrent uw zagezegd sociaal leiderschap binnen deze bovenstaande organisaties. In uw verklaringen verklaarde u aanvankelijk de (meest zichtbare) leider te zijn van Amigos por el Corregimiento El Oro, erkend te zijn als sociaal leider binnen de JAC Tulipanes, en benadrukte u ook herhaaldelijk uw grote zichtbaarheid binnen beide organisaties sinds 2016 (NPO, p.6-12). Later verklaarde u echter tijdens het persoonlijk onderhoud dat u uw positie binnen Amigos por el Corregimiento El Oro nooit wilde formaliseren omwille van de hoge zichtbaarheid en risico's die hiermee gepaard zouden gaan (NPO, p.17). Ook wat betreft de JAC Tulipanes verklaarde u dat u probeerde om niet erg betrokken te raken bij de organisatie (NPO, p.16). Beide verklaringen staan bijzonder haaks op het door u geschetste profiel als leider van deze organisaties, wat de geloofwaardigheid van deze verklaringen ondermijnt.

3.3. Uw verklaringen met betrekking tot uw feitelijke kennis over beide organisaties waren ook weinig overtuigend en lieten een gebrek aan kennis blijken, met onvoldoende details om aan te tonen dat u deze werkelijk grondig kende om sociaal leider te zijn. Betreffende de JAC Tulipanes verklaarde u dat u geen kennis had van het organogram van de organisatie en bijgevolg enkel contact onderhield met de voorzitter genaamd S(...) M(...). Gevraagd waarom u enkel contact had met de voorzitter, stelde u dat jullie kennissen waren en dat u niet te betrokken wilde raken (NPO, p.16). Verder zei u ook dat "u niet goed wist wat er allemaal bewogen is" binnen de organisatie (NPO, p.17). Wat betreft Amigos por el Corregimiento El Oro zei u dat ongeveer twintig tot honderd mensen bij projecten betrokken konden zijn, maar noemde geen enkele naam (NPO, p.18). Indien u daadwerkelijk sociaal leider binnen deze organisaties zou zijn geweest, is het weinig aannemelijk dat u zo weinig feitelijke kennis zou hebben over het lidmaatschap van deze groepen.

3.4. U was betrokken bij weinig aanstootgevendende activiteiten. U hield zich bij Amigos por el Corregimiento El Oro bezig met het organiseren van activiteiten voor kinderen, de kerk en de gemeenschap (NPO, p.7). Concreet gevraagd naar welke activiteiten u binnen deze organisatie organiseerde, verklaarde u dat u een jaarlijkse viering voor de patroonheilige van de parochie organiseerde op 14 september en een kerstactiviteit voor kinderen op 24 december (NPO, p.8, 12, 17). Ook deed u bij deze organisatie aan fondsenwerving voor de bovenstaande activiteiten alsook aan praktische activiteiten zoals de renovatie van het dak van de kerk. Het opzetten van een bibliotheek was een andere activiteit die u aanhaalde (NPO, p.7-8). Dit zijn geen activiteiten die iemand als sociaal leider kwalificeren, maar maken deel uit van het dagelijkse gemeenschapsleven.

3.5. Uw betrokkenheid bij meer gevoelige activiteiten werden niet aangetoond. Bij de JAC Tulipanes verklaarde u een 12 tot 15-tal vormingen rond mensenrechten, samenleven en preventie te hebben georganiseerd (NPO, p.7-8,17). U bleef echter vaag over wat deze vormingen precies inhielden en hoe ze werden gegeven. U gaf enkele voorbeelden, zoals het bespreken van het vredesproces, het voorzien van kookworkshops aan huismoeders en het bespreken van drugsgebruik (NPO, p.8, 15-16). U hebt echter geen enkel feitelijk bewijs geleverd dat u daadwerkelijk rond deze specifieke onderwerpen hebt gesproken of gewerkt. Gevraagd op welke bevolkingsgroepen u zich het meest richtte, verklaarde u vooral de aandacht te vestigen op de LGBTQ gemeenschap, vrouwen, alleenstaande moeders en de zwarte gemeenschap in Colombia (NPO, p.8), wederom zonder enige tastbare bewijzen voor deze verklaring te leveren. Gevraagd hoe u dergelijke groepen bereikte, verwees u namelijk terug naar de activiteiten die u voor de parochie organiseerde, welke echter geen bijzonder sociaal geëngageerd of politiek karakter hadden.

3.6. Uw politieke banden werden niet aangetoond. Tijdens uw verklaringen gaf u ook aan contact te hebben met en steun te geven aan bepaalde politici en politieke partijen (NPO, p.6). U noemde politici zoals Germán Blanco, Johnny Marin (burgemeester van Toledo), Morel Alonso Mazo Gutiérrez (burgemeester van Sabanalarga) en María Paulina Aguinaga (gemeenteraadslid uit Medellín). U bleef echter erg vaag over de manier waarop u de politici steunde en verklaarde enkel “hun boodschap te delen met de gemeenschap” (NPO, p.6, 12, 15) en “steun [te] verlenen” (NPO, p.16). Bovendien legde u geen enkel bewijs neer dat uw verband met deze politici kan staven. Wat betreft de burgemeester van Sabanalarga verklaarde u dat u over “zijn projecten” sprak met de gemeenschappen (NPO, p.11). Hierbij legde u een foto neer (stuk 6g) waarin u zogezegd een toespraak hield tijdens zijn campagne, maar uit deze foto kan louter afgeleid worden dat u ooit eens op een ‘politiek’ evenement aanwezig was. Ook kan niet vastgesteld worden wat u toen hebt gezegd, noch wat uw rol was. Ten slotte kunnen foto’s ook gemakkelijk gemanipuleerd en in scène gezet worden. Uit uw verklaringen kan ook niet worden afgeleid dat u bedreigingen zou hebben ontvangen vanwege dit verband met politici.

3.7. De drie certificaten die u indiende kunnen de voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Betreffende het eerste certificaat omtrent uw werk bij Amigos por el Corregimiento El Oro (stuk 5b) verklaarde u dat u dit certificaat kreeg op 20 maart 2022, maar dat het werd opgesteld met een andere datum door “administratieve redenen”. Verder zei u dat u het wilde verkrijgen omdat u al de beslissing had genomen om te vertrekken naar België (NPO, p.11). Het is echter uiterst vreemd dat de datum op het certificaat de dag was waarop u bedreigd werd, namelijk 14 maart 2022, wat de geloofwaardigheid van bovenstaande verklaringen sterk in twijfel trekt. Daarnaast werd dit certificaat opgesteld door de burgemeester van Sabanalarga, Morel Alonso Mazo Gutiérrez, die u politiek gesteund zou hebben. Bijgevolg zou het certificaat als een gunst kunnen zijn opgesteld. Wat betreft het tweede certificaat omtrent uw werk bij Amigos por el Corregimiento El Oro (stuk 5c) en het derde certificaat omtrent uw werk bij JAC Tulipanes (stuk 5a) werden beide certificaten naar u opgestuurd na uw vertrek uit Colombia. Gelet op deze vaststelling, kan het CGVS zich dan ook niet van de indruk ontdoen dat het in wezen gaat over gesolliciteerde stukken, bedoeld om uw asielrelaas op te smukken. Ook werd het certificaat van JAC Tulipanes opgesteld door de voorzitter, S(...) M(...). U kende deze persoon en steunde haar activiteiten, waardoor het certificaat mogelijk als een gunst werd opgesteld.

3.8. Na deze zogezegde bedreiging stelde u ook gedrag dat in wezen niet verenigbaar lijkt te zijn met het gedrag dat men van een sociaal leider kan verwachten in dergelijke situaties. Zo kan het verbazen dat u, die beweerde zich reeds lange tijd in te zetten voor de gemeenschap en concreet reeds sinds 2016 zichzelf sociaal leider noemde (NPO, p.6), op een zeer korte tijdspanne uw gemeenschap en uw leven zou achterlaten (NPO, p.14). Dergelijk gedrag is geenszins in overeenstemming te brengen met het door u geschetste profiel als sociaal leider. Indien u werkelijk dermate veel zou hebben betekend voor uw gemeenschap en werkelijk in die mate het sociaal leiderschap zou hebben opgevat, is het op zijn minst opmerkingswaardig dat u binnen zes dagen na de zogezegde bedreiging (die zoals supra al werd opgemerkt geen duidelijk verband hield met uw voorgehouden activiteiten) de beslissing zou genomen hebben om uw land te verlaten en na minder dan één maand vertrokken zou zijn (NPO, p.13-14), zonder ook maar enige waarschuwing omtrent de bedreiging te uiten naar uw familie of gemeenschap. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u immers dat u uw familie vertelde dat u vertrok voor studies en uw gemeenschap dat u op reis ging (NPO, p.14). Ook kunnen er vragen gesteld worden bij de kracht van uw overtuigingen als u na slechts één onduidelijke bedreiging al uw werk en regio achter u laat.

3.9. Op de website, die wordt vermeld op het door u ingediende certificaat van JAC Tulipanes (stuk 5a), staat er ook een lijst met de naam “Werkgroep - J.A.C. Tulipanes 2016 - 2020”. Uw naam wordt echter niet vermeld als lid van deze werkgroep, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen en dat u leider was van de organisatie tijdens deze periode verder ondermijnt (<https://jactulipanes.webnode.com.co/>).

5. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput.

5.1. Op 18 maart 2022 diende u een klacht in bij de Fiscalía in verband met de bedreiging van 14 maart 2022. De politie bood u een politiepatrouille aan bij uw thuis (op zich slechts een bewering die niet blijkt uit het stuk dat u voorlegt, welke enkel verwijst naar het overhandigen van een aanvraagformulier voor politiebescherming), maar u verklaarde dat “de criminelen hierdoor zouden weten dat u een klacht had

ingediend en dat ze dit niet zouden tolereren" (NPO, p.13). Dat uw zogezegde bedreigers erachter zouden kunnen komen dat u een klacht hebt ingediend en dat daarenboven de Colombiaanse autoriteiten u geen bescherming kunnen bieden, is een kale bewering die u op geen enkele concrete manier kunt staven. Dat u deze klacht doet, maar dan niet de uitkomst hiervan afwacht en op 20 maart 2022 al de beslissing nam om naar België te vertrekken, is ook een indicatie dat u niet werkelijk hebt geprobeerde om bescherming in eigen land te verkrijgen (stuk 7 en vertaling).

5.2. Bovendien merkt het CGVS op dat dit stuk niet van die aard is dat ze de door u ingeroepen vervolgingsfeiten aannemelijk maken, aangezien eenieder elke willekeurige verklaring kan afleggen. De klacht spreekt zich niet uit over de waarachtigheid van de vermeende feiten. Om enige bewijskracht aan een document te ontfangen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is.

6. U legde geen documenten neer die bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen.

6.1. De (overige) documenten die u voorlegt hebben enkel een ondersteunende werking en kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen.

6.2. Uw paspoort en uw identiteitskaart tonen onder meer uw nationaliteit en identiteit aan, dewelke op zich door het CGVS niet worden betwist in dit dossier en geen impact hebben op de bovenstaande argumenten (stukken 1 en 2).

6.3. Uw nationaal en internationaal rijbewijs en uw Colombiaanse arbeidskaart staan los van de door u ingeroepen vrees en hebben géén bewijswaarde (stukken 3a-b, 4).

6.4. U legde verschillende foto's neer waarop uw sociale activiteiten te zien zouden zijn. Het CGVS betwist niet dat u actief was bij Amigos por el Corregimiento El Oro en JAC Tulipanes en deelnam aan verschillende activiteiten, maar deze foto's kunnen echter geenszins aantonen dat u sociaal leider in Colombia was (stukken 6a-6f).

7. Het CGVS merkt ook op dat uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die u overmaakte op 17 juli 2024 evenmin in staat zijn om de bovenstaande beoordeling van uw verzoek om te buigen, omdat het immers gaat om een reeks verduidelijkingen, spelfouten en herhalingen die verder geen inhoudelijke invloed hebben op deze beslissing."

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker blijft hiertoe evenwel in gebreke.

Aangaande zijn tegenstrijdige verklaringen omtrent zijn sociaal leiderschap binnen de twee organisaties, betoogt verzoeker dat hij geen bijzondere zichtbaarheid had binnen de organisaties en ook geen leidinggevende rol had, maar hij binnen de gemeenschap wel een zichtbaar figuur was. De Raad merkt in navolging van de adjunct-commissaris op dat verzoeker initieel verklaarde de (meest zichtbare) leider geweest te zijn van de *Amigos por el Corregimiento El Oro* en erkend te zijn als sociaal leider binnen de *JAC Tulipanes*, maar nadien zijn verklaringen aanpast en aangeeft dat hij zijn leiderschap niet wou laten formaliseren omwille van de risico's en de zichtbaarheid die hiermee gepaard gingen (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6-17). Door louter in een versie van de door hem weergegeven feiten te volharden, doet hij geen afbreuk aan deze tegenstrijdigheden, noch biedt hij daarvoor een afdoende verklaring.

Waar de adjunct-commissaris stelt dat verzoeker onvoldoende kennis heeft over de organisaties in kwestie, voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat zijn activiteiten niet gericht waren binnen de organisatie, maar wel naar de gemeenschap toe en hij zich niet bezighield met het institutioneel beleid, maar wel met concrete projecten binnen de gemeenschap. De Raad merkt echter op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat de *JAC Tulipanes* hem naar voren probeerde schuiven als vice-voorzitter en woordvoerder en hij tevens aan het hoofd gestaan zou hebben van de vormingen (*Ibid.*, p. 7 en 17). Deze elementen in acht genomen, kan er van verzoeker dus wel degelijk een meer verregaande kennis verwacht worden van de sleutelfiguren en het institutioneel kader van de organisaties waarvan hij beweert de leider geweest te zijn, *quod non*.

Verzoeker kan verder niet worden bijgetreden waar hij naar algemene informatie verwijst over de definitie van 'sociaal leider' in de Colombiaanse context en stelt dat wat centraal hierin staat is dat het gaat om personen die zich inzetten voor de lokale gemeenschap, waardoor hij van mening is dat de activiteiten waaraan hij deelnam, en die tot het dagelijks leven van de gemeenschap behoren, getuigen van zijn sociaal leiderschap. De Raad stelt namelijk vast dat uit de beschikbare landeninformatie in het administratief dossier niet kan afgeleid worden dat het louter deelnemen aan en zich inzetten voor het gemeenschapsleven ervoor zorgt dat iemand als sociaal leider gekwalificeerd kan worden en in dit verband blootgesteld zou worden aan risico's, waardoor verzoeker, gelet op het feit dat zijn politieke banden en zijn betrokkenheid bij meer gevoelige

activiteiten niet werden aangetoond, louter op basis van zijn deelname aan het gemeenschapsleven niet kan overtuigen een sociaal leider te zijn geweest. De omstandigheden dat *“personen die zich inzetten voor de lokale gemeenschap in het context van de JAC het meest blootgesteld worden”* en leden van de JAC vaak gezien worden als sociale leiders en een groot percentage vormen van de ergst getroffen profielen, zoals verzoeker in zijn verzoekschrift stelt en ook blijkt uit de *“Country Focus: Colombia”* van EUAA van december 2022, doet verder niets af aan de terechte vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij effectief als een sociaal leider gekwalificeerd kan worden en hij evenmin weet te overtuigen van de zwaarwichtigheid van zijn activiteiten. Verder wijst de Raad erop dat, zelfs zo verzoeker als een sociaal leider gekwalificeerd zou kunnen worden, *quod non*, er geen geloof wordt gehecht aan de vermeende bedreigingen die hieruit zouden voortgekomen zijn, noch dat deze enig verband houden met zijn sociaal werk in Colombia.

Verder wijst verzoeker nog naar *“de UNHCR Guidelines”* en stelt hij dat hieruit blijkt dat nationale overheidsbescherming in Colombia voor sociale leiders heel gebrekkig is. Enerzijds maakt verzoeker niet duidelijk om welke richtlijnen van UNHCR het hier zou gaan, anderzijds merkt de Raad op dat hij een klacht indiende bij de Fiscalía, maar de uitkomst hiervan niet afwachtte (AD, stuk 5, ‘Documenten’ nr. 7). Bovendien boden zij hem volgens zijn verklaringen een politiepatrouille aan en zeiden zij hem onder te duiken, waaraan verzoeker echter geen gehoor gaf, daar hij nog ongeveer tien keer voorafgaand aan zijn vertrek naar buiten ging (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13 en 14). Door louter te stellen dat de nationale bescherming voor sociale leiders in Colombia gebrekkig is, kan verzoeker, het voorgaande in acht genomen, dan ook niet overtuigen dat hij werkelijk geprobeerd heeft nationale bescherming in Colombia te verkrijgen, maar dat deze ontoereikend geweest zou zijn en hij alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput.

Wat betreft verzoekers opmerking in zijn verzoekschrift dat de adjunct-commissaris niet kan worden gevolgd *“wanneer zij stelt dat verzoeker verklaarde dat hij sinds 2016 nooit problemen kende omwille van zijn sociale activiteiten”* en hij daarentegen verklaarde dat *“hij tot de bedreigingen van april 2022 nooit problemen had gekend”*, is het voor de Raad niet duidelijk wat het verschil is en waar verzoeker concreet op doelt. Uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker verklaart dat hij sinds 2016 een sociaal leider was, waardoor de adjunct-commissaris dan ook gevolgd kan worden waar hij in de bestreden beslissing stelt dat het opmerkelijk is dat verzoeker, ondanks zijn jarenlange betrokkenheid in het sociaal werk en zijn beweerde rol als sociaal leider, pas in 2022 een bedreiging ontvangen zou hebben (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6 en 14).

Door verder louter te volharden in zijn verklaringen, brengt verzoeker geen concrete elementen of argumenten aan waarmee hij de bovenstaande pertinente analyse van de adjunct-commissaris kan ontkrachten of weerleggen.

Verzoekers betoog is niet dienstig om het geheel van de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet is voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

In acht genomen van wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Colombia.

3.2.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming omwille van zijn profiel als sociaal werker.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.2.4.3. De Raad merkt voorts op dat verzoeker geenszins de analyse in de bestreden beslissing betwist dat er actueel voor burgers in Colombia geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze analyse vindt steun in de landeninformatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing en wordt, daar zij door verzoeker niet wordt betwist, laat staan weerlegd, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

3.2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris verplicht zijn beslissing zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. De adjunct-commissaris heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.2.8. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

S. WILLAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

S. WILLAERT